SỰ THÀNH CÔNG CỦA MỘT ĐỜI NGƯỜI

KIỀU MỸ DUYÊN

Những người thành công trên đời này là những người chịu khó, làm việc không ngừng nghỉ, làm việc quên cả ăn uống, nghỉ ngơi, làm việc không có ngày thứ bảy, chủ nhật hay ngày lễ, buổi sáng thức dậy là bắt tay vào việc làm. Thử hỏi những tỉ phú, triệu phú ở Mỹ có ai ngủ một ngày 8 giờ hay 12 giờ hay ăn một bữa ăn 1-2 giờ không? Yêu nghề, làm việc tối tăm mặt mày cũng chưa đủ, phải học hỏi không ngừng, học để cho nghề nghiệp tiến bộ hơn, phải biết lắng nghe. Thử hỏi có người nào hay cãi cọ, hay bất mãn mà dễ thành công đâu? Những người tự kiêu, tự đại cho mình là trung tâm của vũ trụ có thành công không?

Chúng tôi rất kính phục những vị lãnh đạo tinh thần rất giỏi nhưng rất khiêm tốn như Đức Giám Mục William Stephen Skylstad (đã từng là Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ), cố Hòa Thượng Thích Tâm Châu, Hòa Thượng Thích Quảng Độ, thầy Tuệ Sỹ, thầy Trí Siêu, linh mục Anthony Đào Quang Chính (nguyên Giám Đốc Di Dân Mục Vụ Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ), v.v. Người giỏi, khiêm tốn, giúp người, giúp đời nhưng không bao giờ tự cho mình giỏi nhưng sách của họ để lại ngàn đời sau.

Kiều Mỹ Duyên phỏng vấn Đức Giám Mục William Stephen Skylstad và Đức Cha Mai Thanh Lương.

Thấy người khác đi xe đẹp thì ghét, thấy người khác ăn mặc đẹp thì ghét, nhìn người khác học giỏi, gia đình hạnh phúc thì ghét. Những người đó có thành công không?

Quả đất này tròn, đi đâu rồi cũng gặp người trong cộng đồng, nếu một người ghét mình thì cả gia đình người đó không ưa mình? Người này giỏi thì có người khác giỏi hơn. Người này giỏi về phương diện này thì người khác giỏi về phương diện khác. Không có ai hoàn hảo 100% trên cõi đời này. Người này nghèo có người khác nghèo hơn, người này giàu có người khác giàu hơn. Không ai vẹn toàn cả.

Lắng nghe là chìa khóa quan trọng quyết định đến 85% - 90% sự thành công trong giao tiếp, thấu hiểu con người và xây dựng các mối quan hệ bền vững

Những người giàu thường làm từ thiện: tỉ phú Bill Gates mỗi năm mua bao nhiêu thực phẩm tặng cho người nghèo, trong lúc đó ông đậu xe xa xa, không đậu gần chỗ làm để khỏi trả tiền chỗ đậu xe. Vậy mà mỗi năm ông mua hàng triệu thực phẩm cho người nghèo.

Còn biết bao nhiêu người với lòng hào hiệp quên đời sống của mình nghĩ đến những trẻ em nghèo đêm đêm ngủ gần đống rác, đợi xe rác đến moi móc thực phẩm dư thừa trong đống rác để tìm thức ăn. Một ký giả người Mỹ đến Cambodia thấy những đứa trẻ sống gần đống rác, ông ở lại Cao Miên, xây nhà gần đống rác để cứu vớt những đứa trẻ này, nuôi dạy các em, cho các em đến trường học.

Ở thế này có 1/3 nhân loại đêm đêm đi ngủ với bụng đói, trong lúc ở Mỹ ngày nào cũng đổ thực phẩm dư thừa, đem đổ. Giàu nghèo có sự khác biệt, khác biệt rất xa, làm sao có công bình ở thế giới này?

Chúng ta đang ở Bắc Mỹ, thử ra sân bay bay đến Nam Mỹ, quý vị sẽ thấy đời sống của mọi người khác biệt nhau rất xa. Từ thủ đô của Jamaica đến rừng núi chừng vài giờ lái xe, sẽ thấy những cô nhi viện nuôi những trẻ em mồ côi, đôi khi không có điện, không có nước vì viện mồ côi chưa đóng tiền điện. Các em học dưới sánh đèn cầy, mờ mờ ảo ảo.

Hơn 330 triệu trẻ em trên thế giới sống trong cảnh nghèo đói.

Cách đó không xa, trong một nhà hàng sang trọng trong rừng, cây cỏ hoa lá rất đẹp, thực khách đa số là các đại sứ ăn cơm tối. Cổng ra vào có Cảnh Sát gác một cách nghiêm ngặt. Tính mạng của người giàu, quyền uy quan trọng đến thế sao? Còn mạng người nghèo thì chết bờ, chết bụi, vì thiếu ăn, thiếu mặc? Có người nào mà không thích sinh ra trong gia đình giàu, quyền lực, sinh ra là có người hầu hạ, nhất là được thương yêu. Làm sao giải thích được, tại sao người thì vừa ăn, vừa đổ, người thì mơ ước mỗi ngày có một chén cơm?

Nhiều người giải thích phải tu, tu từ kiếp này để kiếp sau được hưởng. Kiếp này giúp người nghèo thật nhiều, giúp người hết lòng, hết dạ, giúp người trong khả năng của mình, giúp ai được thì giúp đâu cần phải đợi người khác năn nỉ? Đời sống ngắn lắm, không ai biết ngày mai ra sao? Có thể ngủ một giấc rồi đi luôn. Thôi thì sống làm người tốt, cố gắng làm người tốt.

Mai này ra sao không cần biết, sống thực tế, sống hiếu thảo với ông bà, cha mẹ, giúp đỡ anh chị em của mình, giúp bà con của mình, giúp hàng xóm của mình. Giúp ai được việc gì thì cứ giúp.

Kiều Mỹ Duyên thăm trẻ em mồ côi ở Cao Miên.

Ở đời này, người nghèo thì nhiều, người giàu thì ít, người đau khổ thì quá nhiều, đi đến đâu cũng thấy người nghèo, ở đời này có ai thích nghèo? Vậy thì làm sao để đừng nghèo, đừng khổ, khó lắm? Muốn vậy thì phải tu, tu và tu.

Người nào cũng có hai chân để đi, hai tay để làm việc, nhưng có người siêng, có người làm biếng thì sao?

Sự giáo dục trong gia đình vô cùng quan trọng, nhưng những đứa trẻ bất hạnh vừa sinh ra cha mẹ chết thì làm sao?

Kiều Mỹ Duyên thăm trẻ em mồ côi ở Mexico.

Muốn sống được phước là phải tu, tu và tu. Tôi rất kính phục những vị lãnh đạo tôn giáo, suốt đời sống vì mọi người, sống giúp đời, giúp người, không phải sống vì mình.

Tuyệt vời quá, những nhà tu khổ hạnh. Sống trên đời này hạnh phúc cho những những người có niềm tin tôn giáo. Niềm tin tôn giáo làm cho con người lạc quan hơn, hạnh phúc hơn. Có niềm tin tôn giáo làm cho con người lạc quan, sống vui, sống hạnh phúc với chính mình, với gia đình mình và sống với những người chung quanh.

Kiều Mỹ Duyên thăm trẻ em mồ côi ở Việt Nam.

Chắc gì nghèo mà đau khổ đâu? Hãy nhìn những đứa trẻ mồ côi sống cạnh đống rác, các cháu cười rất hồn nhiên. Nụ cười thật đẹp, dù các cháu ăn mặc rách rưới, bẩn thỉu, nước da đen thui, nhưng mỗi lần các cháu cười, hàm răng trắng phản ánh với nước da ảnh hưởng nắng gió bụi đời. Những bà lão lượm lon, răng sún, cười miệng móm, lưng còng, nhặt từng cái lon trong đống rác nhưng nụ cười thật tươi. Ở trong những chòi lá nhưng ai đến thăm các cụ đón tiếp một cách nồng nhiệt như người ruột thịt trong gia đình.

Phái đoàn Hội Bạn Người Cùi thăm trại cùi ở Kontum, Quy Hòa, Quy Nhơn tháng 11/2024.

Chúng tôi đã từng đi thăm nhiều quốc gia như Jamaica, Costa Rica, Cao Miên, Lào, Nam Dương, Mã Lai, những nơi nghèo nhất Bắc Âu tham dự hội thảo xong.

Chúng tôi thăm những nơi nghèo nhất của những đất nước đang phát triển, nhiều nơi như miền rừng núi Kontum, Pleiku, Ban Mê Thuộc, biên giới Việt Miên, Việt Lào, v.v.

Những người ở những nước giàu mời thức ăn phải năn nỉ, nhưng ở những nước nghèo, nhìn trong con mắt của những đứa trẻ ốm yếu, ai cũng phải động lòng thương cảm.

Kiều Mỹ Duyên thăm lớp học tình thương dạy trẻ em mồ côi ở miền Bắc Việt Nam.

Thế giới này người tốt nhiều lắm, số của người nào gặp người tốt thì gặp người tốt, vì thế mỗi người trong chúng ta đều có số, người thì thông minh tuyệt đỉnh, may mắn làm việc gì cũng có quới nhân hỗ trợ, làm việc gì cũng thành công hơn người, có người cái số ba chìm bảy nổi, làm việc gì cũng vất vả, làm 10 may ra thành công 1 việc.

Vậy thì phải làm gì để được hưởng cái số tốt, làm việc từ thiện, giúp người cần được giúp đỡ, sống thật thà ngay thẳng, đừng bao giờ lợi dụng người khác, sống không hổ thẹn với chính mình. Mỗi ngày tự hỏi mình: hôm nay mình làm gì, có làm phiền lòng người khác không? Làm được bao nhiêu việc thiện hôm nay? Nhiều cha mẹ dạy con mỗi ngày làm ít nhất là một việc thiện. Chúng ta hãy tự hỏi chính mình hôm nay mình làm được bao nhiêu việc thiện? Hỏi rồi tự mình trả lời.

Mong mọi người có phương tiện nên giúp đỡ người xung quanh cần sự giúp đỡ của mình. Mong người thương người, mong người khỏe mạnh thăm đồng hương đang nằm trong viện dưỡng lão, trong nhà thương. Mong những hội từ thiện đến những nơi rừng sâu, núi thẳm giúp người cùi, người mù, trẻ con mồ côi, giúp gạo, quần áo thuốc men, lương thực cần thiết, v.v.

Hội Bạn Người Cùi trao học bổng cho con cháu người cùi ở Quy Hòa, Quy Nhơn tháng 11/2024.

Những người quen của tôi hưu trí hơn 20 năm, ăn rồi chỉ du lịch hết nước này đến nước khác, mỗi năm du lịch chừng 4- 5 lần. Tôi hỏi:

- Trong lúc du lịch, anh chị có thăm cô nhi viện, viện dưỡng lão, tu viện, những hội từ thiện không?

- Đi trên du thuyền, ngắm trời mây đất nước, nghe nhạc, nhảy đầm, tới bến leo lên đi ăn, mua sắm, chụp hình, rồi xuống thuyền đi tiếp, cảnh nào đẹp thì ngừng lên thuyền chụp hình. Hướng dẫn viên du lịch đâu phải là hội từ thiện mà đi làm việc từ thiện?

Tôi thường nói:

- Tiếc quá, tiếc quá, tiếc quá! Tôi được đi nhiều và đi thăm nhiều nơi nhờ đi họp hội những hội từ thiện quốc tế. Sau khi hội họp được đi thăm dinh Tổng Thống, Quốc Hội như ở Nam Hàn, rồi đi Bắc Hàn, ở Jamaica, Brislila, Costa Rica, Đan Mạch, Hòa Lan, Phần Lan, Bỉ, Thụy Điển, Na Uy, Mã Lai, Nam Dương, Cambodia, Đài Loan, Pháp, Đức, Thụy Sĩ, Canada, v.v.

- Bạn có phước nên ở trong hội từ thiện quốc tế nên được đi như vậy. Còn chúng tôi chỉ du lịch mà thôi.

Suy đi nghĩ lại thì mỗi người trong chúng ta đều có số, nhưng tôi nghĩ thêm, nếu mình muốn làm việc gì đó sẽ làm được mà thôi, thí dụ như thăm viện dưỡng lão. Đa số viện dưỡng lão đóng cửa vào lúc 6 giờ chiều, nhưng tại sao có người vào thăm viện dưỡng lão 7- 8 giờ vẫn còn thăm được? Ở trên đời này, nếu mình muốn làm việc gì đó hữu ích cho người khác thì Trời không phụ lòng người.

Mong trên thế gian này, người có khả năng, có lòng giúp người khác thì thế nào cũng làm được mà thôi.

Orange County, 10/2026

KIỀU MỸ DUYÊN

(kieumyduyen1@yahoo.com)